

Hugo Bouter

Bij Mij is een plaats

‘De HERE zei: Zie, bij Mij is een plaats, waar gij op de rots kunt staan; wanneer Mijn heerlijkheid voorbijgaat, zal Ik u in de rotsholte zetten en u met Mijn hand bedekken, totdat Ik ben voorbijgegaan. Dan zal Ik Mijn hand wegnemen en gij zult Mij van achteren zien, maar Mijn aangezicht zal niet gezien worden’.

Exodus 33:21-23

Geen plaats?

Er was geen plaats in de herberg voor Jozef en Maria, toen de Heiland werd geboren. Wij leven in een tijd waarin de mensen ook steeds minder plaats voor elkaar schijnen te hebben: voor kinderen is vaak geen plaats in onze ‘overbevolkte wereld’, jongeren vinden soms moeilijk een plaats in het maatschappelijk bestel en voor een toenemend aantal ouderen wordt het ook niet gemakkelijker om acceptatie te krijgen in de samenleving. Hoewel dit niet zo zou moeten zijn, ondergaan wij als gelovigen ook de negatieve invloed van deze ontwikkelingen. Daarom is het nodig dat wij onszelf afvragen of wij werkelijk tijd en plaats in ons leven inruimen voor onze medegelovigen, of wij elkaar aanvaarden zoals Christus ook óns heeft aanvaard tot heerlijkheid van God (Rom. 15:7).

Het is in elk geval een geweldige zekerheid te mogen weten dat God *altijd* een plaats voor ons heeft, een plaats van volkomen veiligheid en geborgenheid. Bij Hem is een plaats van zekerheid en rust, een plaats van beschutting voor gevaren, een plek waar wij veilig zijn voor het oordeel. Van nature kennen wij die plaats bij God niet, omdat wij Hem de rug hebben toegekeerd en van Hem zijn afgeweken. Onze verduisterde ogen moeten daarvoor opengaan. Wij moeten deze plaats dus leren zien en dat kan alleen met het oog van het geloof. God zegt hier dan ook tegen Mozes: ‘Zie, bij Mij is een plaats, waar gij op de rots kunt staan’. Om deze plaats te gaan zien, moeten de ogen van ons hart worden verlicht (vgl. Ef. 1:18; 4:18). Gods licht, de lichtglans van het evangelie moet ons bestralen, opdat wij begrijpen wat God voor zondaars heeft gedaan om hen te redden en hen in Zijn nabijheid te brengen.

Een plaats op de Rots

Het is wonderlijk dat God Zélf een plaats van veiligheid heeft bereid voor mensenkinderen die dat niet waard waren. Wij waren kinderen van de toorn en wij moesten voor altijd worden verwijderd uit Gods heilige tegenwoordigheid. Toch heeft God een plaats voor ons bij Zich bereid. Hoe heeft Hij dit kunnen doen? Doordat Hij een rechtvaardige grondslag heeft gelegd waarop wij voor Zijn aangezicht kunnen bestaan. God heeft dat gedaan in en door Christus, en dat is wat wij in type zien in het vervolg van dit vers in het boek Exodus. Zoals Mozes een plaats kreeg aangewezen op de rots, zo zijn onze voeten gesteld op 'de Rots der eeuwen', die geen wankelen vreest of val. Christus alleen is de Rots waarop kinderen van het stof vaste grond onder de voeten krijgen. Hij is het fundament waarop het geloof kan bouwen, de vaste grondslag waarop wij persoonlijk en ook gemeenschappelijk als de Gemeente van de levende God worden opgebouwd. Wanneer wij in het geloof tot Hem komen als de levende Steen, krijgen wij deel aan Hem, aan het leven dat Hij ons aanbiedt, en zo worden wij samen als levende stenen opgebouwd tot een geestelijk huis (zie Matt. 7:24; 16:16-18; 21:42; Joh. 1:43; 5:21; Ef. 2:20-22; 1 Petr. 2:4-6).

Alleen op de rots was er een veilige plaats voor Mozes, zodat hij niet werd verteerd door de heerlijkheid van God. In Deuteronomium 32 spreekt Mozes herhaaldelijk over God als de Rotssteen van Zijn volk (vs. 4, 15, 18, 30, 31). Hij is de Rots van hun heil, de Rots die hen heeft verwekt en hen heeft voortgebracht. Deze beeldspraak wordt ook vaak in de psalmen gebruikt. God is de Rots bij Wie David schuilde (Ps. 18:3), Zijn Rots en Zijn Verlosser (Ps. 19:15). Bij Hem vond hij een plaats van geborgenheid ten dage des kwaads: 'Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent, Hij plaatst mij hoog op een rots' (Ps. 27:5). Van deze plaats op de rots is ook sprake in Psalm 31:3-4; 40:3 en 61:3-5; en het is duidelijk dat David dan steeds zinspeelt op God Zelf als de Rots waar hij volkomen veiligheid kon vinden.

Dat is ook de plaats van de gelovige in het Nieuwe Testament: hij rust door Christus in God. Alles is gebaseerd op het werk van Christus, en Hij is ook de Rots waarop de Gemeente nu wordt gebouwd.

Een plaats in de Rots

Maar het gaat nog verder, want Mozes kreeg niet slechts een plaats *op* de rots, maar zelfs *in* de rots. God zei tegen Mozes: ‘Wanneer Mijn heerlijkheid voorbijgaat, zal Ik u in de rotsholte zetten en u met Mijn hand bedekken, totdat Ik ben voorbijgegaan’ (Ex. 33:22). God plaatste Mozes in een kloof van de steenrots en Hij overdekte hem met Zijn eigen hand. Dit is een beeld van de positie die de gelovige nu *in Christus* heeft ontvangen. God Zelf geeft ons die plaats (1 Kor. 1:30-31; 2 Kor. 1:21-22). God ziet ons niet meer in Adam, maar in Christus. Zoals Mozes in de rots werd gesteld, zo zijn wij in Christus ‘ingelijfd’ en op een plaats van volkomen veiligheid voor Gods aangezicht gebracht, een plaats waar wij overdekt zijn door de schaduw van Gods eigen hand. Dat is Góds werk (‘Ik zal u in de rotsholte zetten’). Wij zijn Gods maaksel in Christus Jezus (Ef. 2:10). Het is het raadsbesluit van Zijn genade, dat Hij in Christus ten uitvoer brengt.

Ik wil er terloops op wijzen dat de gekloofde rots niet alleen een plaats van bescherming bood, maar dat hij het volk Israël tijdens de woestijnreis tevens voorzag van water (Ex. 17:6; Num. 20:7-11). De Israëlieten dronken uit een ‘geestelijke steenrots die volgde; de steenrots nu was Christus’ (1 Kor. 10:4). Er stroomde een rivier van water uit de rots om voortdurend te voorzien in de dorst van Gods volk. Evenzo drinkt Christus de Zijnen nu met stromen van levend water, namelijk met de Geest die Hij uit de hoge heeft uitgestort over Zijn volk. Christus is de Rots tot Wie wij moeten komen om onze dorst te lessen. Hij is de geslagen, de gekloofde Rots, die op grond van Zijn lijden en sterven een onuitputtelijke *heilsfontein* voor ons heeft geopend (Joh. 4:10-14; 7:37-39; 1 Kor. 12:13).

Een plaats bij God

De grote les van Exodus 33:21 is dus dat er een plaats van veiligheid bij God te vinden is, en wel op de grondslag die God Zelf in en door Christus heeft gelegd. Het Hebr. woord dat hier voor ‘plaats’ wordt gebruikt, komt vrij vaak voor in het Oude Testament. In Deuteronomium vinden we het o.a. voor de éne plaats van samenkomen die Israël in het Beloofde Land zou vinden. Op deze plaats die de HERE zou verkiezen, zou het volk tot Hem naderen om Hem te ontmoeten en zich te verheugen in Zijn tegenwoordigheid. Zo geeft God ons ook nu een plaats *bij Hem*, een plaats waar wij gezamenlijk tot Hem komen om Hem te eren. God heeft die plaats bereid, want het is Zijn wens dat Zijn kinderen samenkomen rondom Zijn geliefde Zoon. *Christus* is het *Middelpunt* dat God heeft gegeven voor de eredienst. Door Hem mogen wij tot God naderen en zo kunnen wij de Vader aanbidden in geest en in waarheid. Dat is het fundament dat God geeft; alleen op die grondslag kunnen wij Hem dienen overeenkomstig Zijn gedachten. Hij zegt als het ware: Kom bij de Heer Jezus, kom bij Mij!

Maar ook in *toekomstig* opzicht heeft God een plaats voor ons bij Zich bereid. Als kinderen van God hebben wij de blijde hoop dat God ons een plaats geeft in Zijn eigen heerlijkheid (Rom. 5:2; 1 Tess. 2:12). Lang geleden heeft Hij al aan ons gedacht, nog vóór de grondlegging van de wereld, om ons in Christus als geliefde kinderen voor Zijn aangezicht te stellen (Ef. 1:4-6). Christus heeft deze plaats voor ons verworven op grond van Zijn werk, en door het geloof mogen wij ons nu reeds daarin verblijden. Christus is ons hemelse Hoofd en onze Vertegenwoordiger in de heerlijkheid. Wij zijn in Hem geplaatst in Gods tegenwoordigheid, in Hem gezet in de hemelse gewesten. Dat is onze huidige positie in Christus. Maar bij Christus' wederkomst zal dit volle werkelijkheid worden en zal het geloof verwisseld worden in aanschouwen. In dit verband kunnen wij denken aan het plaats bereiden waarover de Heer sprak in Johannes 14:1-3. Hij is heengegaan om plaats te bereiden in het Vaderhuis met de vele woningen. Hij heeft het verlossingswerk volbracht en Hij is als *Mens* teruggekeerd naar de Vader. Zo heeft Hij de toegang voor ons geopend en plaats bereid voor allen die met de hemelse Mens zijn verbonden. Hij komt terug en zal ons tot Zich nemen, opdat ook wij zijn waar Hij is.

Bij Mij is een plaats: hoever reikt de draagwijdte van deze woorden! Ze spreken van de positie die wij in Christus bezitten voor Gods aangezicht, een plaats van volkomen zekerheid en veiligheid. Ze getuigen ook van de plaats die wij hier op aarde mogen kennen in Gods tegenwoordigheid, de plaats van eredienst die God Zelf ons aanwijst. Ten slotte zinspelen ze op de hemelse hoop die ons is geschonken:

*Bij U is mij een plaats bereid,
waar mij een eeuw'ge rust verbeidt.*

Boeken om de Bijbel 2009

